

Ali ste že obdelali Marijin vrtec?

V naravi se je razvila cvetoča pomlad, ki je tako lepa podoba pomladne dobe v človeškem življenju. V pomladni dobi ste tudi vi, dragi otroci Marijini; pomladno cvetje se razvija in dehti — tako upam, v vaših nežnih in nedolžnih srcih. Na pomlad v življenju se človek pozneje vedno z veseljem spominja, ako jo je preživel v ljubezni do Boga, v nedolžnosti srca. Pomladna doba je za cvetje v naravi, je za nežno zelenje sila nevarna. O tem smo se prepričali osobito letos, ko je nesrečni mraz poparil, posmodil in pokončal toliko bujnega cvetja in s cvetjem vred toliko sadeža, ki je za to leto uničen.

Tudi pomladna doba v življenju vašem je najnevarnejša doba. Že pregovor pravi: »Mladost je norost«. Iz norosti pride marsikaj hudega, kar se ne dá nikdar popraviti. Ta pregovor naj ne velja za vas, ki ste izvolili Marijo za svojo Gospo, Mater in Zavetnico. V vrtec Marijin ste vstopili. Ta vrtec hočete pridno obdelovati in oskrbovati. Pomladi mora vsakdo vrt pognojiti, preorati in prekopati, da bodo cvetke, ki jih vsadi, dobro uspevale.

Tudi v Marijinem vrtcu vas čaka tako delo.

Preorati morate najprej svoja srčeca; to se zgodi z dobro in skesano spovedjo. Pognojiti je treba vrtec, da bodo lepe cvetke (čednosti) tem bujnejše in tem močnejše rastle. To bo storila pomoč Svetega Duha, milost božja, ki jo prejmemo v obilni meri pri spovedi in pri sv. obhajilu. Prilivati moramo sadikam. To se bo zgodilo z gorečno in pobožno molitvijo.

Poglejmo danes na cvetne gredice na vrtcu Marijinem in opazujmo zlasti dve pomladanski cvetki, ki sta nam vsem ljubi, namreč: zvonček in vijolico.

Kaj vas uči prva, kaj druga?

O zvončku beremo to-le zanimivost. Ko je ljubi Bog ustvaril zemljo in na njej vse stvari, ki razveseljujejo človeka, je hotel imeti še eno stvar, ki je navidez zelo nedolžna, v resnici pa zelo nevarna, namreč sneg. Bog mu je dal naprosto, naj si izbira barvo, ki mu najbolj prija in ugaja. Sneg gre in opazuje raznobojne pisane cvetice. Pokloni se nežni vijolici ter jo poprosi, da bi mu dala

svojo barvo. A ponižna in skromna cvetka se ne zmeni za priliznjenca, ker vé, kako nevarnost ima v sebi. — Sneg gre dalje ter poprosi vrtnico, če bi mu hotela posoditi živordečo barvo; toda vrtnica je gluha dobrovedoč, da se s sovražnikom ni dobro družiti. Ves potepen se sneg zasuče okrog solnčnice, a tudi tu je dobil košarico. Ni mu ostalo drugega kot da je šel na samotno tratino. Tam pod grmičem se je ujčkal snežnokrili zvonček na zelenem drogcu. Jako všeč mu je bil ta skromni samotarček, pa si je mislil: Poizkusim še tukaj. In res; ni bil odbit. Zvonček je prikimal, ko ga je sneg prosil za jasno-belo barvo. Prošilec je bil silno vesel svoje sreče in bele obleke, ki mu jo je radevolje poklonil nežni zvonček. Prisegel je, da hoče z vsemi močmi varovati in ščititi to cvetko, vsem drugim trdosrčnicam pa je prisegel zaroto in pokončanje. Zato pa vidimo, da se zvončku nič ne zgodi, četudi je ves zakopan v snegu, četudi snežena burja brije okrog njega. Vsem sneženim nezgodam kljubuje in nič žalega se mu ne pripeti, ko sneženi dih mori in požiga druge njegove zgodnje tovarišice.

Otroci Marijini! Zvonček naj bo nekaka podoba trdnega in zvestega Marijinega otroka. Nevarnost preti mladini od vseh strani: satan hodi okrog kot rjoveč lev in išče svojih žrtev zlasti med mladino; hudobni in spачeni ljudje hočejo kot satanovi pomočniki vjeti mladino v svoje nevarne mreže; lastna slabost in slabo nagnenje nas vabi in vlačí v greh in v zlo. Zavedujoči se teh nevarnosti, ste pritekli k Mariji. Tu v njenem okrilju ste varni. Ona pa, ki preganja in sovraži greh, zmoto in zlobnost, se bo potezala za vas, da ne gíne vaša snežnobela obleka dušne čistosti.

Druga cvetka vijolica naj vas opominja, da ste kot Marijini otroci dolžni posnemati zlasti tudi tisto čednost, ki je poleg čistosti naklonila Mariji najvišje odlikovanje, to je čednost ponižnosti in iz nje izvirajočo pokorščino. Pokorščina je po izreku svete Terezije najkrajša pot do popolnosti in od te do zveličanja. Naj spoznajo starši, naj se prepričajo gospodične učiteljice, da znate biti poslušni in ubogljivi tudi v majhnih rečeh.

A. Č.

